

• **نویسنده** : مارک ان کاتس «Mark N. Katz»

• منبع و تاریخ نشر: روسیا ماطر «2024-08-22».

• برگردان : پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

.....

آیا ریاض واقعاً مسکو را مجبور کرد که حوثی ها را مسلح نکند و چرا این مهم است؟

Did Riyadh Really Get Moscow to Not Arm the Houthis and Why Does That Matter?

*****

گزارش های خبری اخیر ادعا می کنند که عربستان سعودی روسیه را متقاعد کرده است که حوثی های مورد حمایت ایران در یمن را به موشک های کروز مسلح نکند. اگر چنین است، این «کانال سعودی» ممکن است وسیله مهمی برای مهار رفتار روسیه در خاورمیانه باشد که واشنگتن ممکن است در موارد دیگر از آن استفاده کند. اما آیا ریاض واقعاً در این امر موفق بوده است؟ زیرا اگر اینطور نبود، ممکن است امیدها در واشنگتن در مورد اینکه چگونه ریاض می تواند رفتار مسکو را در مورد موضوعات مورد علاقه ایالات متحده و متحدانش تعدیل کند، ممکن است توهمی باشد. برخی از گزارش های رسانه های

آمریکایی درباره تأثیر عربستان بر تصمیم‌گیری روسیه به شدت به منابع ناشناس دولت آمریکا متکی است. و این منابع گزارش‌های متفاویتی ارائه کردند، بنا براین باعث عدم اطمینان در مورد اینکه آیا عمدتاً نفوذ عربستان بود که روس‌ها را منصرف کرد یا چیز دیگری بود.

این را می‌توان با بررسی سه خبر اخیر در رسانه‌های غربی در مورد عربستان سعودی، روسیه و حوثی‌ها که نویسندگان برای آن با مقامات دولت ایالات متحده مصاحبه کردند، مشاهده کرد. (من بر این سه مقاله تکیه می‌کنم زیرا نظارت من بر رسانه‌های غربی باعث شده است به این نتیجه برسم که آنها به منابع ترجیحی برای سایر مقالاتی که در رسانه‌های اصلی غربی در مورد این مسئله نفوذ سعودی نوشته شده‌اند تبدیل شده‌اند.)

در داستانی که در 28 ژوئن 2024 در **میدل ایست آی** توسط شان ما تیوز منتشر شد، خط خلاصه درست زیر عنوان به طور جسورانه بیان می‌کرد که: «اطلاعات «ایالات متحده» ادعا می‌کند که **ولادیمیر پوتین**، رئیس‌جمهور روسیه از عربستان سعودی برای مسلح کردن حوثی‌های یمن به موشک‌های کروز اجازه خواسته است.

با این حال، متن مقاله نشان می‌دهد که سعودی‌ها مخالفت خود را با طرح روسیه برای تسلیح حوثی‌ها ابراز کرده‌اند، نه اینکه **پوتین** برای این کار از ولیعهد **محمد بن سلمان** (اغلب با حروف اول نامش، MBS) اجازه گرفته است. یک مقام ارشد آمریکایی با استناد به اطلاعات اطلاعاتی به [میدل ایست آی] گفت: «**پوتین** در نظر گرفته است که موشک‌های کروز ضد کشتی به جنگجویان حوثی بدهد». **ماتیوس** سپس خاطرنشان کرد که ولیعهد «مداخله کرد تا **پوتین** را از ارائه موشک به حوثی‌ها باز دارد» و سپس به نقل از «مقام ارشد آمریکایی» گفت که «**پوتین** با **محمد بن سلمان** که از آنها [روسیه] خواسته بود این توافق را دنبال نکنند، وارد مذاکره شد.» به عبارت دیگر، این **پوتین** نبود که از MBS برای مسلح کردن حوثی‌ها اجازه گرفت، بلکه MBS بود که از **پوتین** خواست که آنها را مسلح نکند. (لازم به ذکر است که این ویراستاران هستند که عموماً سرفصل‌ها و مقدمه‌های خلاصه می‌نویسند، نه نویسندگان.)

چند هفته بعد در وال استریت ژورنال، **مایکل آر. گوردون** و **لارا سلیگمن** این احتمال را مطرح کردند که ایالات متحده ممکن است در این امر نقش داشته باشد: «تلاش دیپلماتیک دولت برای جلوگیری از انتقال موشک‌های مسکو به یمن شامل استفاده از یک کشور ثالث است. به گفته مقامات آمریکایی که از شناسایی کشور خودداری کردند، برای تلاش برای متقاعد کردن ...

گوردون و **سلیگمن** بعداً در مقاله خود خاطرنشان کردند که «میدل ایست آی، یک سایت خبری مستقر در لندن، ماه گذشته گزارش داد که روسیه قبلاً در نظر داشت موشک‌های کروز ضد کشتی برای حوثی‌ها ارائه کند، اما سعودی‌ها از انجام این کار

خودداری کردند.» اما در همان جمله بعدی، **گوردون** و **سلیگمن** نوشتند: «از آن زمان، مقامات ایالات متحده نشانه‌های مستمری را مشاهده کرده‌اند که نشان می‌دهد **پوتین** هنوز ممکن است موشک‌ها را فراهم کند.» به عبارت دیگر، «U.S. مقامات» (جمع) که **گوردون** و **سلیگمن** با آنها صحبت کردند نیز تأیید نمی‌کنند که عربستان سعودی «کشور سوم» است که به دنبال منصرف کردن روسیه از تسلیح حوثی‌ها بوده است، یا اینکه هرکسی که در این تلاش موفق شود، همچنان همینطور باقی خواهد ماند. آنها با اضافه کردن سردرگمی بیشتر، بعداً نوشتند: «ماهیت اطلاعاتی که به اقدام احتمالی روسیه برای تسلیح حوثی‌ها اشاره می‌کند نامشخص است.» - بنابراین شکی را در مورد اینکه آیا روسیه اصلاً به دنبال تسلیح حوثی‌ها بوده است یا خیر.

مقاله سوم که در 2 اوت 2024 توسط **ناتاشا برتراند** و **کتی بولیلیس** در وب سایت CNN منتشر شد، عنوان داشت: «روسیه از محموله‌های تسلیحاتی به حوثی‌ها در میان فشارهای آمریکا و عربستان عقب نشینی کرد.» گزارش آنها بر اساس "چند منبع آشنا با موضوع" بود که توضیح دادند که چگونه "روسیه در اواخر ماه گذشته خود را برای تحویل موشک‌ها و سایر تجهیزات نظامی به شورشیان حوثی در یمن آماده می‌کرد، اما در آخرین لحظه در میان هجوم از مردم عقب نشینی کرد. تلاش‌های آمریکا و عربستان سعودی در صحنه برای متوقف کردن آن.» به گفته **برتراند** و **لیلیس**، سعودی‌ها «به روسیه هشدار دادند که یکی از بزرگترین دشمنان خود را پس از اطلاع از این طرح‌ها، تسلیح نکنند». علاوه بر این، دو منبع گفتند که ایالات متحده "به طور جداگانه از سعودی‌ها خواسته است تا مسکو را متقاعد کنند که این تلاش‌ها را دنبال نکند." به عبارت دیگر، در حالی که آمریکا از سعودی‌ها می‌خواست که از روس‌ها بخواهند حوثی‌ها را مسلح نکنند، مشخص نیست که آیا سعودی‌ها این کار را به دستور آمریکا انجام داده‌اند یا خیر.

آنها همچنین با اضافه کردن سردرگمی بیشتر نوشتند: «برای جامعه اطلاعاتی ایالات متحده مشخص نیست که آیا عقب نشینی عربستان سعودی کلیدی برای کنار گذاشتن روسیه از طرح خود برای تسلیح حوثی‌ها بود یا اینکه آیا این تنها یکی از تعدادی از عواملی بود که ولادیمیر رئیس‌جمهور روسیه را هدایت کرد. این منابع گفتند پوتین نظر خود را تغییر دهد.

در مجموع، متن (نه سرفصل‌های) این سه مقاله (نویسندگان آنها با مقامات دولت ایالات متحده مصاحبه کرده‌اند) این تردید را ایجاد می‌کند که سعودی‌ها تا چه اندازه در منصرف کردن روسیه از تسلیح حوثی‌ها، در صورت وجود، تأثیر داشته‌اند. اگر روسیه - که رهبرش اخیراً تهدید کرده بود که به کشورهای ثالث موشک می‌دهد تا بتواند آمریکا و متحدانش را هدف قرار دهند - ارسال موشک به این گروه را در نظر می‌گرفت، اما این کار را نکرد). من می‌خواهم تأکید کنم که من مهارت‌های گزارشگری هیچ یک از پنج خبرنگار ذکر شده در اینجا را زیر سوال نمی‌برم. من معتقدم که هر یک از آنها اطلاعاتی را که از مقامات آمریکایی که با آنها مصاحبه می‌کردند دریافت کرده‌اند به دقت گزارش کرده‌اند. در واقع، همین دقت گزارش آنها در مورد آنچه به آنها گفته شد است که سؤالاتی را در مورد تأثیر واقعی عربستان سعودی بر روسیه ایجاد می‌کند.

آیاروس ها به فکر ارسال سلاح برای حوثی ها بودند؟ اگر چنین است، پس آیا سعودی ها واقعاً آنها را متقاعد کردند که این کار را نکنند؟ یا روس ها اجازه دادند سعودی ها فکر کنند که موفق شدند مسکو را متقاعد کنند که کاری را انجام ندهد که در آن زمان واقعاً نمی خواستند انجام دهند، اما ممکن بود انجام دهند؟ یا اینکه سعودی ها می خواستند ارزش همکاری خود با مسکو را نشان دهند (که واشنگتن آن را دوست ندارد) با این ادعا که موفق شده اند مسکو را از مسلح کردن حوثی ها منصرف کنند؟

اگر سعودی ها واقعاً روس ها را متقاعد کردند که حوثی ها را مسلح نکنند، آن وقت ریاض ادعای محکمی کرده است که روابط خویش با مسکو، اگرچه برای واشنگتن ناخوشایند است، با بد توسط ایالات متحده به عنوان وسیله ای برای تعدیل رفتار روسیه ارزش گذاری شود. روابط خوب عربستان با مسکو ممکن است به موفقیت های دیگری از این دست، حداقل در خاورمیانه منجر شود. در مقابل، اگر مسکو صرفاً به ریاض اجازه دهد باور کند که MBS پوتین را متقاعد کرده است که کاری را انجام ندهد که **پوتین** واقعاً نمی خواهد انجام دهد، در آن صورت **پوتین** می تواند منتفع شود اگر این منجر به کاهش فشار ایالات متحده بر پادشاهی شود تا به اندازه ای که با آن همکاری نمی کند. مسکو به عبارت دیگر: اگر ایالات متحده با همکاری عربستان با روسیه مخالفت نکند، **پوتین** سود می برد، زیرا واشنگتن به طور غیر واقعی فکر می کند سعودی ها می توانند رفتار **پوتین** را تعدیل کنند. در نهایت، اگر ریاض ادعا کرده است که به دلیل تأثیر گذاری بر مسکو برای عدم تسلیح حوثی ها در زمانی که دیپلماسی آن هیچ نقشی در تأثیر گذاری بر تصمیم گیری پوتین نداشته است، اعتبار دارد، در این صورت ممکن است این مورد اغراق آمیز ریاض در توانایی اش برای مهار رفتار روسیه باشد که توهم آمیزی خواهد بود. برخی از مصاحبه شونده ها پیشنهاد کردند که مسکو بعداً به حوثی ها مسلح می شود.

تنها چیزی که قطعی به نظر می رسد این است که اگرچه عربستان سعودی ممکن است پتانسیل تعدیل رفتار روسیه را به شیوه هایی که به نفع آمریکا و غرب باشد، داشته باشد، توانایی آن در انجام این کار به وضوح با این ماجرا نشان داده نشده است.

سطری چند در مورد نویسنده :

مارک ان. کاتز یک استاد ممتاز در دانشکده سیاست و دولت دانشگاه جرج میسون Schar، یک محقق جهانی در مرکز ویلسون، و یک عضو ارشد غیر مقیم در شورای آتلانتیک است

----- با تقدیم احترامات «2024-09-01»

